

Soukromá SOŠ
manažerská a zdravotnická s. r. o., Břeclav

MAZEC

Z OBSAHU:

Úvodní slovo
Den mimořádných událostí
Můj uplynulý školní rok
Návštěva knihovny
Můj první den ve škole
Rozhovor s paní učitelkou Tomšejovou
Klady a zápory distanční výuky
Český den proti rakovině
Otázky pro Martinu Galburovou
... a mnoho dalšího

**Školní rok
2020 / 2021
1. číslo
ŠKOLNÍ ČASOPIS**

MAZEC

ÚVODNÍ SLOVO PANÍ ŘEDITELKY

Milé čtenářky a milí čtenáři, uplynulý školní rok byl hodně divoký. Nikdo z nás nečekal, že ten malý prevítek zvaný koronavirus s naší společností takhle „zacvičí“ a způsobí radikální změny v dosavadním koloběhu života. Přes velká omezení ve způsobu výuky se nám však podařilo druhé pololetí dovést ke zdárnému konci.

Na začátku září to vypadalo, že by se mohla výuka realizovat vcelku standardně. Byla to však jen iluze. Koronavirová pandemie zasáhla nás všechny a zcela jistě se zapíše do světových dějin.

Ze dne na den dochází k radikálním změnám ve fungování naší společnosti. První vlna bohužel přešla v druhou, daleko horší. Zdravotníci si nestihli během letních prázdnin odpočinout a nemocniční lůžka se začala rychle plnit novými covidovými pacienty, rapidně se začala zhoršovat situace i v domovech seniorů.

A zatímco na jaře někteří žáci a učitelé naší školy pomáhali jako dobrovolníci, nyní žákům maturitního ročníku oboru Zdravotnický asistent tato povinnost vznikla na základě nařízení hejtmána Jihomoravského kraje. Ale ani teď naši žáci nečekali, až jim přijde pracovní příkaz a sami se hlásili, aby co nejdříve pomohli na místě, kde jich bylo potřeba.

Naši noví prvňáci si ještě ani pořádně nestačili zvyknout na nové prostředí, a už tu bylo další uzavření školy, které trvá už víc než šest týdnů. I přes drobné zádrhly (většinou technického charakteru) ovšem vidím, že se všichni (nejen 1. ročník) podle svých mož-

ností do distanční výuky zapojujete a že ve výuce pracujete. Za to Vám i našim vyučujícím patří velký dík.

Situace se začíná lepšit. Vládní „semafor“ vystřídal „PES“. Nyní jsme v nejhorsím stupni protiepidemických opatření. Vláda snad v nejbližších dnech sníží riziko na stupeň 4. Zde nastanou na středních školách určité změny – do lavic se vrátí maturitní třídy, rovněž začne prezenční praktická výuka nižších ročníků.

Pro čtvrtáky není dnešní doba vůbec jednoduchá. Distanční výuku měli už loni na jaře

a letos opět. Přitom ale maturita zůstává. Chápu obavy rodičů i žáků, jak se to všech zvládne. Věřte mi, já i moji učitelé uděláme pro vás maximum. Ano, čeká nás spousta práce, ale společnými silami to překonáme. Vždyť máme ještě 5 měsíců čas.

Můj veliký obdiv mají naši maturanti ze zdravotnického oboru, kteří v této době pracují dennodenně v nemocnicích v Břeclavi, Hodoníně či v Brně a dále v břec-lavském Domově seniorů. Starají se o nemocné,

jsou fyzicky i psychicky unavení a stále při tom všem chodí do školy. Stejně uznání patří i žákyním 3. ročníku oboru Praktická sestra, které řady maturantů doplňují.

Doba je hektická, ale prosím, nepodléhejme špatné náladě a věrme, že to nejhorší už máme za námi. Buďte na sebe opatrní, budme opatrní na své blízké.

Přeji Vám poklidné prožití posledních týdnů tohoto kalendářního roku a příjemné počtení.

Ing. Šárka Kamenská

DEN MIMOŘÁDNÝCH UDÁLOSTÍ – pohled organizátora

V pátek dopoledne dne 4. září 2020 se uskutečnila událost plná zábavy a smíchu. Zúčastnili se jí žáci naší školy, kteří se chtěli něco nového dozvědět nebo rozšířit si znalosti a dovednosti. Akce se odehrávala na Cyklosféře pod zámekem v Břeclavi.

Studenti měli na každém stanovišti nachystané různé činnosti převážně zdravotnického charakteru. Na prvním z nich si žáci připravili základy první pomoci, kdy se ošetřovala zlomenina dolní končetiny, tepenné krvácení z rány, popálenina ruky ohněm nebo člověk, který je v bezvědomí. Druhá zastávka se zaměřila na dopravní situace a na bezpečnost silničního provozu, například jízda na kole, transport zraněného člověka a jiné. Dalšími

body programu byly testy fyzické zdatnosti, balení evakuačního zavazadla či komunikace v angličtině s cizincem v různých situacích.

Soutěžící měli za úkol vyřešit neočekávané problémy, které by mohly nastat v běžném životě, například na ulici, v přírodě, na výletě nebo v okolí jejich bydliště.

Akce byla velmi úspěšná a účastníky kladně hodnocena. Přinesla spoustu zajímavých, užitečných a prospěšných zkušeností do osobního a profesního života. Počasí nám také přálo. Účast byla hojná a lidé nadšení. Budeme se moc těšit na další podobnou akci.

Marcela Krontorádová, ZA4

DEN MIMOŘÁDNÝCH UDÁLOSTÍ – pohled účastníků

Dne 4. 9. 2020 pořádala naše škola Den mimořádných událostí. Ráno začalo jako každé jiné – v lavicích. Proběhla zkouška požárního poplachu, vyplnili jsme jednoduchý kvíz, který měl prověřit naše znalosti ohledně dopravní výchovy a první pomoci a poté se celá škola přesunula na Cyklosféru.

Tam na nás již čekali čtvrtáci na stanovištích s úkoly. Bylo celkem sedm stanovišť, které prověřovaly stejné znalosti jako kvíz, který jsme psali ráno ve škole, jen v praxi. Rozdělili jsme se do týmů po třech až čtyřech lidech a vrhli se na to. Když jsme začali s úkoly, panovala mezi námi slušná nervozita. Čtvrtáci a paní učitelky byli ale velmi milí a ochotní nám poradit, když jsme si třeba nevěděli

radu nebo jsme se báli, takže za pár minut nastala pohodová atmosféra. Postupně musely všechny týmy projít každé stanoviště, kde získávaly body. A tak čas postupně ubíhal, dokud jsme neměli všichni hotovo.

Na závěr paní učitelka Trubačová a její pomocnice sečetly každému týmu body jak z kvízu, tak z jednotlivých stanovišť a šlo se na vyhlášení vítěze. Vyhrál tým našich „skoro spolužáků“, třída PS2, druzí jsme skončili samozřejmě my, MM2. Dostali jsme sladké odměny a šli domů.

Den jsem si užila a doufám, že se tahle akce bude příští rok opakovat.

Barbora Machovská, MM2

Den mimořádných událostí proběhl 4. 9. 2020. Nejprve jsme vyplnili test, ale potom jsme uslyšeli zvonek, tak jsme si sbalili věci a odešli na školní dvůr. Tam jsme zjistili, že naše věci jsme měli nechat ve třídě. Pak jsme odešli na Cyklosféru.

Tam jsme se rozdělili do týmů a chodili po stanovištích, kde jsme plnili různé úkoly. Stanovišť zde bylo sedm. Jako první úkol si náš tým vybral autonehodu. Byla zde žena, která měla tepenné krvácení. Nejprve jsme zavolali záchranku a dispečer nám řekl, jak krvácení zastavit. To jsme zastavili tak, že jsme ránu vyčistili a přiložili smotaný obvaz a potom ji zavázali. Na tomto stanovišti jsme získali jen dva body.

Následně jsme se přesunuli ke stanovišti, kde jsme viděli nohy a na nich podivné fleky. Později jsme zjistili, že jsou to různé stupně popálení, také jsme se dozvěděli, že pokud dojde k popálení, musíme odstranit oděv a ránu chladit. Zde jsme získali pět bodů. Na

třetím stanovišti jsme museli projít překážkovou dráhu. Za tento úkol jsme také získali pět bodů.

U čtvrtého stanoviště jsme zachraňovali dusící se dítě. Dítě jsme zachránili klepáním na záda a získali za to pět bodů. Na pátém stanovišti jsme se museli domluvit s cizincem, který potřebuje naši pomoc. Dostali jsme čtyři body. Na předposledním stanovišti jsme si vybavili záchranou tašku, do té jsme dali věci, které by nám mohli pomoci při požáru nebo povodni. U posledního stanoviště jsme zachraňovali muže, který upadl do bezvědomí po zásahu elektrickým proudem. Jako první jsme provedli resuscitaci a muže uvedli do stabilizované polohy. Na tomto stanovišti byl i druhý muž v šoku, kterého se nám povedlo uklidnit, a získali jsme pět bodů. Den mimořádných událostí se mi velmi líbil. I přes to, že jsme se neumístili „na bedně“, jsem si ho užila. A příští rok určitě vyhrajeme.

Karolína Patáková, PS1

MŮJ UPLYNULÝ ŠKOLNÍ ROK

Školní rok 2019-2020 jsme započali celkem špoklidně. Září však uteklo jako voda a museli jsme konečně něco dělat. Kromě učení nás čekala příprava plesu, který pořádají vždy třetí ročníky. Proběhly Vánoce a nácvik plesového vystoupení se zintenzivnil. Bylo to ovšem dost zábavné, a tak všichni poctivě chodili. Celou choreografii vymyslela Anička. Datum plesu se neúprosně blížil a nervozita stoupala. Konečně to mělo vypuknout! Zítra ples! Poslední zkouška a můžeme to rozjet! Přišlo tolik lidí, že jsme to ani nečekali. Všichni dostali místenku ke stolu a mohli jsme začít. Ve vyzdobeném sále se rozezněla hudba, která nás doprovázela při polonéze. Holčkám to tak slušelo, že jsem se nestačil divit. Potom následovala volná zábava s návštěvou baru a památečným focením se spolužáky i s učiteli. Také námi tak dlouho nacvičované vystoupení proběhlo bez problémů, neboť neutuchající potlesk nás ujistil, že to stálo za to. Pan učitel Zachodil vše zakončil ukázkou své hudební tvorby a opět nastala volná zábava dlouho do noci, kdy se rodiče pomalu rozcházeli do svých domovů.

Ples byl za námi a zbývalo jen uklidit sál. Dnes je to téměř rok a jen vzpomínáme, jak se nám akce vydařila a hlavně jak nás to bavilo. V březnu ovšem přišlo něco, co jsme nikdo nečekali. Uzavřely se školy, začaly se povinně nosit roušky, a to vše kvůli nemoci covid-19. Učení probíhalo pouze distančně, což některým dělalo potíže. Nesměli jsme se setkávat, což byl pro nás největší šok. Někteří z nás navíc vypomáhali jako dobrovolníci v nemocnicích a já například v Domově seniorů Na Pěšině. Nikdo nečekal, že vir je tak zákeřný a bude to trvat až do konce června.

Konečně odhození roušek a pohodové léto. Dva měsíce utekly opět jako voda a přišlo září, nový školní rok. Po čtrnácti dnech zavedli opět nouzová opatření. Situace se opakuje a nám nezbyvá než čekat, až covid ustoupí a budeme normálně žít.

Tak to byl můj minulý školní rok a co přijde v tom letošním, se teprve dozvíme. Nezačal tak pohodově jako ten minulý, ale třeba o to líp skončí.

Tadeáš Maděryč, ZA4

NÁVŠTĚVA KNIHOVNY

Exkurze do knihovny se konala ve středu dne 23. září. Když jsme tam dorazili, nejprve jsme si odložili batohy a potom nás v oddělení beletrie přivítala paní knihovnice. Ta nám nejdříve vyprávěla o historii knihovny. Například kdy byla založena, že některé knihy bývaly dříve cenzurovány a podobně. Ještě jsme se dozvěděli, kolik mají v současné době titulů a o možnosti vyřízení průkazky. Také nám řekla, jak správně vyhledávat jednotlivé tituly v jejich systému, že jsou knihy řazeny přesně podle abecedy. Seznámila nás také s možností nechat si zaslat publikace z ostatních knihoven za menší poplatek.

Hned poté jsme se přesunuli do dalšího oddělení. Zde jsou odborné publikace řazeny pod čísla podle kategorie, do které patří. Když nám paní knihovnice vysvětlila

system, podle kterého jsou tituly rozříděny a jak se v něm orientovat, rozdala nám do dvojic papírky s názvy různých knih nebo tématy. Já byla ve dvojici s Terkou Běhávkovou a jako téma jsme dostaly krmení akvarijských rybiček. Ve vyhledávači jsme našly číslo, které označovalo knihy na téma akvaristika a ryby. Když jsme to udělaly, knihu jsme hned našly.

Pak jsme odevzdali papírky a přesunuli se do oddělení, kde je možné si půjčit CD, DVD, časopisy, noviny, a dokonce i gramofonové desky. Jsou zde také počítače s přístupem k internetu. Můžeme zde i tisknout nebo si nechat vyrobit kroužkovou vazbu.

V knihovně se mi velmi líbilo a určitě ji plánuji znovu navštívit.

Karolína Patáková, PS1

MŮJ PRVNÍ DEN VE ŠKOLE

Dva měsíce prázdnin utekly rychle jako voda. Trochu jsem se bála jít do nové školy, protože tam jsou jiní učitelé, noví lidi a jiné prostředí. Základní škola mně nechybí, někteří učitelé tam byli hrozní, většinu spolužáků jsem neměla ráda a cítila jsem se tam děsně. Na střední jsem se těšila, ale zároveň se i bála.

První školní den jsem vstávala v osm hodin ráno. Jak jsem už byla vzhůru, tak jsem se šla nasnídat. Poté jsem si šla vyčistit zuby, učesat se a namalovat.

Za pět minut půl deváté jsme vyjeli autem z domu. Jeli jsme tam čtvrt hodiny. Autobusem bych jela půl hodiny a musela bych vstát o půl sedmé, což se mi moc nechtělo takhle brzo vstávat první školní den.

Do školy jsem přišla ve tři čtvrtě na devět. Když jsem tam přišla, už tam někteří žáci postávali, a ještě se tam čekalo na ostatní. Do třídy jsme šli asi až ve čtvrt na deset. V ten den přšelo a byla jsem ráda, že už jsme šli dovnitř, protože jsem venku mrzla. Ve škole jsme byli tři hodiny, takže do dvanácti. Celou tu dobu jsme dělali seznamovací aktivity, např. ve skupinkách po 5 vymyslet nějaký příběh podle obrázkových kartiček. Čekala jsem, že to bude dost divné a že se ztrapním, ale bylo to v pohodě a bavila jsem se celkem dobře. Sice jsem tady jen týden, ale cítím se o dost lépe než na základce. Myslím, že tady na škole bude super kolektiv, jen nemůžu uvěřit, že už jsem na střední.

Adriana Rusmanová, MM1

Rozhodla jsem se přestoupit na jinou školu. Týden před začátkem školního roku jsem podala přihlášku na Soukromou SOŠ manažerskou a zdravotnickou do Břeclavi. Všechno šlo hladce. Paní sekretářka byla moc milá a bez problému mě přijali, ale od 2. ročníku. Přijela jsem první den do školy, bylo to hned 1. září. Hrozně přšelo a museli jsme stát před školou. Měla jsem velký stres z toho, že budu mít nové spolužáky, ale zároveň jsem se hrozně těšila.

Vešla jsem do třídy. Naštěstí už jsem tam měla dvě kamarádky, které znám ze základky. Posadila jsem se kousek od nich a obkukávala třídu. Spolužáci mi na první pohled přišli fajn. I učitelky byly moc milé a paní ředitelka byla dokonce vtipná.

Myslím si, že se mi na téhle škole bude líbit, ještě sice ani pořádně nevím, jak se jmenují spolužáci, ale to se časem všechno změní.

Michaela Otoupalíková, MM2

Pršelo. Autobus mi dojel o hodinu dřív. Nikoho jsem neznal, tak jsem jenom stál na školním dvoře a čekal. Přesně v 9:00 vyšli všichni učitelé a nastoupili si vedle sebe. Paní ředitelka nám je představila a potom si třídní začali odvádět své žáky, my jsme šli jako poslední. Ještě k tomu já blbec jsem všechny pustil, takže jsem seděl někde uprostřed třídy a spolužáčky za mnou nic neviděly.

Byl pro nás nachystaný program, na který si už úplně nevzpomínám. Víím, že obnášel seznamování, ale tam to končí. Mám takový pocit, že tam byly ještě dvě aktivity zaměřené na nějaké ilustrované kartičky. Taky jsme si měli vymyslet přídavné jméno, které začínalo na stejné písmeno jako naše křestní jména, a museli jsme si zapamatovat pár lidí, kteří už to říkali před námi. Zapojily se i učitelky.

Plánovaný konec byl ve 12:00. Stále přšelo.

Petr Hrivňák, PS1

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU TOMŠEJOVOU

1. Proč jste si vybrala naši školu?

Líbí se mi zde hlavně její atmosféra a také počet žáků. Jsem ráda, že v němčině je nás mezi 7 a 14 žáky. To je skvělá příležitost se něco naučit, mohu se více individuálně věnovat potřebám třídy. Také jsem velmi vděčná za učitelský kolektiv, který je vstřícný a přátelský, což není vždy samozřejmostí a velmi si toho vážím.

2. Jaká byla vaše očekávání při nástupu na naši školu?

Těšila jsem se na nové prostředí a učení. Bylo to období jako mívají deváťáci, když se těší na novou školu. Člověk vůbec neví, co ho čeká a jaké to bude a je to trošku i adrenalin. Zatím se mi vyplatilo řídit se heslem Vždy připraven, abych nebyla zaskočená a žáci se mnou první týden nezamávali. To se naštěstí nestalo, takže se to ukázalo jako dobrá strategie.

3. Proč jste se rozhodla vystudovat jazyky?

Měla jsem štěstí, že jsem se navzdory počátečním neúspěchům naučila během střední školy relativně dobře německy. Bylo to díky kamarádce, která bydlí ve Vídni, se kterou jsme si psaly, taky jsem byla na pobytu v Německu a později na letní škole němčiny. Když jsem překonala tu určitou hranici a rozmluvila se, byl to skvělý pocit. Taky jsem si mohla vydělat v zahraničí třikrát víc než doma, což byla velká motivace. Angličtina vždycky byla kolem mě a potřebovala jsem ji pro to,

abych se dostala k zajímavým možnostem. Cestovala jsem a také jsem umožnila cestovat druhým. V Brně jsem díky tomuto jazyku působila ve vedení mezinárodní studentské organizace AIESEC, což byla velká zkušenost, ze které stále čerpám.

Nikdy nevíte, co vás potká, proto je dobré jít do života plně vybaven.

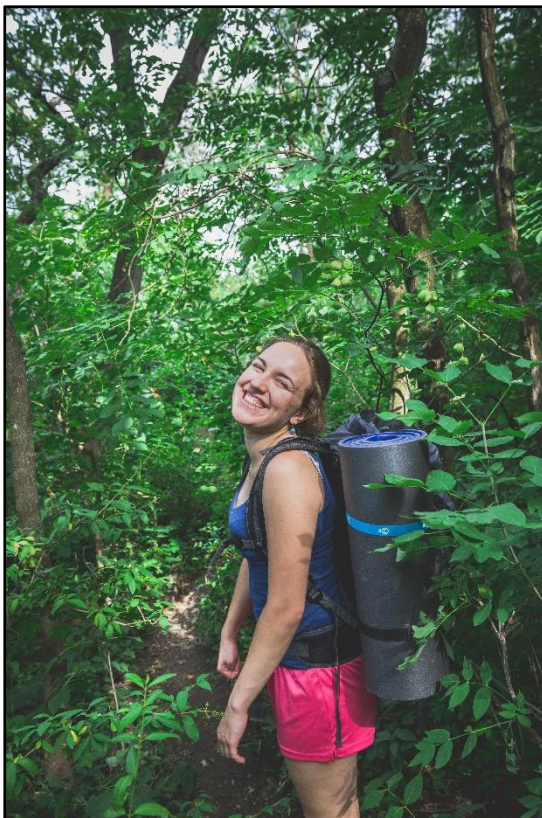
4. Studovala jste také v zahraničí; jaká to pro vás byla zkušenost?

Studovala jsem jeden semestr (tj. pololetí) v Krakově, což bylo naprosto úžasné. Krakov je krásné město, plné mladých lidí, příjemné atmosféry i hodnotné architektury. Má svou hrdou i bolestnou historii a velmi na mě zapůsobilo. Předměty jsem měla částečně s jinými zahraničními studenty v angličtině, ale také s Poláky

v polštině, němčině nebo španělštině. Sice jsem polsky a španělsky mluvila jen omezeně, pro výuku to ale stačilo. Bylo to skvělé období.

5. Jak vám vyhovuje nebo nevyhovuje distanční výuka?

Tato výuka mi spíše nevyhovuje, jelikož mým cílem je aktivně zapojit žáky a mnoho je naučit, což je pro mě touto formou těžší. Vyžaduje se vysoká osobní morálka a snaha žáků, což je převážně na jejich rozhodnutí, nikoli v moci učitele. Může se proto občas dostavit drobná frustrace. Ovšem vidím i určitá pozitiva, respektive snažím se je aktivně hledat. Je nám dán prostor pro nové techniky učení (*pokračování na str. 11*).

Online svět nabízí četné interaktivní metody, které se zatím učím používat, aby přinesly své ovoce. Určitě také pozoruji vyšší docházku na hodiny než ve škole, což je dobrá zpráva.

6. Jaké jsou vaše koníčky?

Ráda jsem dobrodruhem, takže si třeba vezmeme s manželem jen batohy a vyrazíme na tři dny pryč. Jen tak na výlet a pod širé nebe. Také ráda cestuji a poznávám životy obyčejných lidí v cizích zemích. Na to jsem ale poslední dobou neměla tolik příležitosti, takže teď spíš chodím do lesa a učím se rozeznat houby, nebo čtu, zkouším i an-

glické nebo německé knihy. Jsem taky skautka, volejbalistka a v necovidových časech vedu malý sbor.

7. Co byste vzkázala našim žákům?

Chtěla bych, aby každý plně pochopil, že je škoda trápit se věcmi, které jsou mimo naše kompetence. Stýskání a naříkání většinou přinese jen další splín. Naopak si myslím, že je důležité plně ovládat ostatní okolnosti jako je moje nálada, mé názory, co dělám, s kým se bavím a co mi to přináší. Loučím se s citátem „Kéž jsou všechny bytosti šťastny,“ protože můžou, i když je to pro některé větší výzva.

Za rozhovor děkuje: Kateřina Macháčová, MM2

CO OČEKÁVÁM OD STUDIA NA TÉTO ŠKOLE?

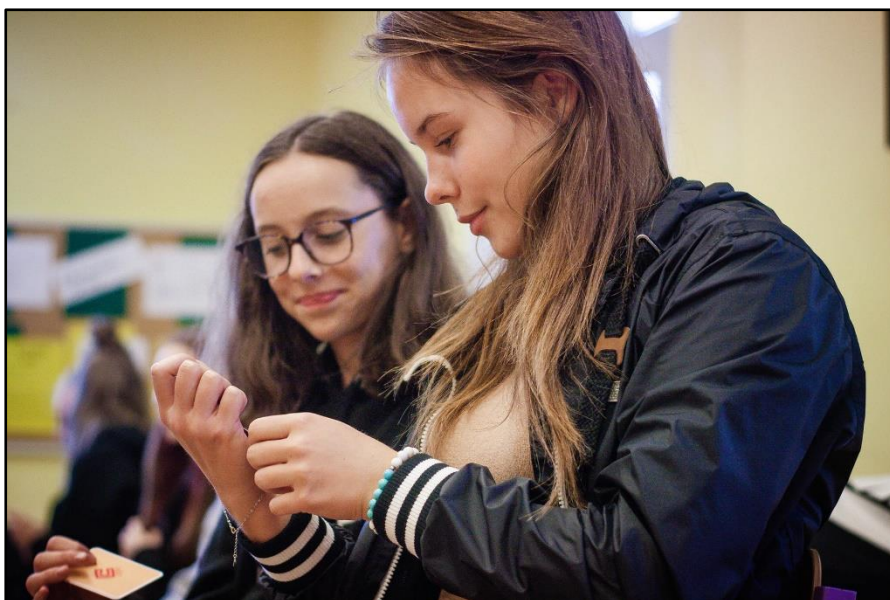
Co očekávám od studia na této škole? Začala bych tím, že bych si přála tady dokončit studium. Jinak věřím v dobrý přístup kantorů. Když budeme něco potřebovat, pomůže nám pedagog nebo někdo ze spolužáků. A pokud bude někdo nemocný, učitelé budou na to brát ohled. Když bude potřeba, dodatečně mu objasní učivo, které už bylo probráno.

Jinak očekávám, že naše třída bude se všemi pedagogy na téhle škole vycházet v dobrém a nebudou žádné potíže. Kdyby to šlo, ráda bych chodila na exkurze k probírané látce. Tak bychom si víc pamatovali a nemuseli bychom tolik listovat v učebnicích. Nebylo by špatné, kdyby učitelé

dělali hodiny zábavnější. V tomto směru se mi líbí například přístup vyučující tělocviku.

Myslím si, že po ukončení studia na téhle škole se sem budu vracet ráda. Budu se těšit na setkání s učiteli, kteří nám zde předávali své vědomosti, a zavzpomínáme spolu na události, co se nám přihodily.

Tereza Běhávková, PS1

PRVNÍ MĚSÍC VE ŠKOLE

První týden byl takový zvláštní, protože pro mě bylo vše nové. Byla jsem plná očekávání, zvědavosti, ale i obav z kolektivu.

Druhý týden byl už jiný, ale pořád jsme ještě nevěděli, co čekat a jaké to vše bude. Ale pak už se to tak nějak začalo rozjíždět. Tím myslím i učení a další věci.

Třetí týden se začalo úplně se vším. Ale je to celkem fajn. Teda až na latinu, ta je panečku hodně těžká. Ale co už – zvládnout se to holt už musí. Vždy si vzpomenu na mého dědu, vždycky říkal: „Dala ses do boje? Tak bojuj!“ A tak si tohle říkám vždy, když se mi zdá něco těžké.

Když svůj první měsíc dám tak nějak dohromady, díky svému okolí mám převážně hezké pocity.

Jediným cílem, který mám, je úspěšně udělat střední školu a vše ostatní vypustit z hlavy. Vadí mi jen to, že někteří začínají být trochu slušně řečeno nemilí... Ale tak to prostě nějak chodí.

Každopádně se mi na škole moc líbí a jsem hrdá, že tady můžu být. Jsem ráda, že máme příjemné a hodné vyučující. Myslím, že tohle je asi vše, co zatím můžu napsat, jelikož je vše ještě teprve na začátku. Ale určitě budu za nějaký čas sama překvapená, kolik se toho dá napsat třeba za půl roku. Děkuji...

Michaela Hübllová, PS1

KLADY A ZÁPORY DISTANČNÍ VÝUKY

Distanční výuka, stejně jako ta prezenční, má své plusy a mínusy. Výhod je podle mě víc, ale nevýhody mají zase větší váhu.

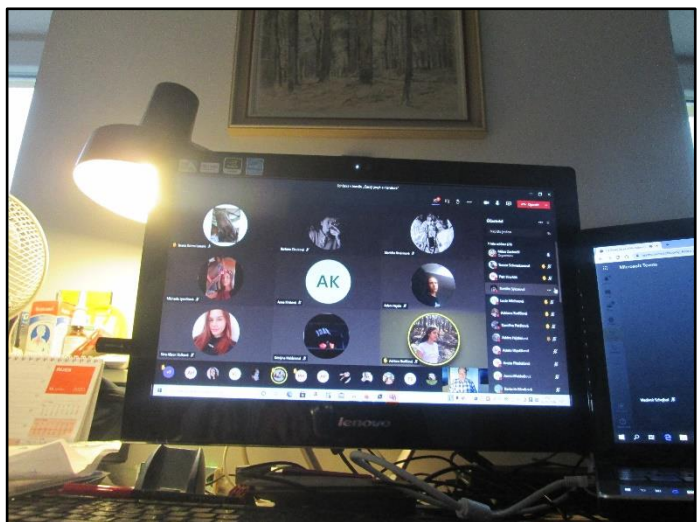
Ke kladům patří např. to, že nemusím vstávat až tak brzo, nespěchám na autobus, v klidu vstanu, udělám si kafe a jdu na hodinu. Další výhodou je ta, že nemáme každý den všechny hodiny, ale pouze některé a místo zbylých dostáváme úkoly. Dále taky můžeme být při výuce na gauči, v posteli nebo kdekoli, kde chceme, a nikdo se to nedozví.

Nevýhody jsou ty, že ne každý je schopen dávat pozor alespoň 90 % času, takže to pak může vést ke zhoršeným výsledkům. Dalším záporům je to, že se nevidíme se spolužáky, nemáme během hodin ani přestávek sociální kontakt, který je podle mě potřeba. K mínusům patří i to, že žák nedostává testy klasickou formou, ale přes internet, takže test může bez sebemenšího problému opsat a nikdo na to nemusí přijít. V důsledku toho se žák na hodiny míň

připravuje, a nemusí kvůli tomu dokonce odmaturovat.

S ústním zkoušením to je prakticky stejně, s tím rozdílem, že zkouší pouze paní učitelka Števínková a vyžaduje u zkoušení zapnutou webkameru, aby zmenšila šanci, že žák bude jakýmkoli způsobem podvádět. Tento způsob by byl efektivní, kdyby na to bylo ve všech předmětech dost času, jelikož učitel nemůže zkoušet celou třídu zároveň.

Filip Halouzka, MM3

COVID A JÁ

Covid-19. Asi každý už slyšel tenhle název choroby, která se momentálně šíří napříč celým světem. Jde o infekční onemocnění virem typu SARS-CoV-2, které lidstvo zaskočilo velmi výrazně. Rychlé šíření nemoci a zvyšování úmrtnosti lidí, nakaženými tímto virem rapidně roste v České republice od začátku března letošního roku. Myslím si, že nikdo z nás na tohle nebyl připraven.

Mne jakožto studenta střední školy taky virus zasáhl, a to hned několika způsoby. Když nám zničehonic zavřeli školu, nikdo nevěděl, co se bude dít s učením dál, a hlavně na jak dlouho bude škola uzavřená. Myslím si, že skoro všichni včetně mě si mysleli, že to bude na týden, nebo na dva. Ale určitě nikdo nečekal, že to bude vlastně půl rok. Po nějakém čase nám začaly chodit e-maily s úkoly, které obsahovaly převážně pracovní listy, prezentace a zápisky, co si musíme opsat do sešitu. Ze začátku mi to vyhovovalo, ale postupem času jsem se do toho začal zamotávat. Ztrácel jsem pojem o termínech odevzdání apod. Ale nějak jsem to nakonec zvládl. V červnu mi přišel e-mail o možné výuce ve škole, s přísnými opatřeními. Rozhodl jsem se do školy nejít, z důvodu situace ohledně viru, která tehdy panovala. Pomalu jsem si začal uvědomovat, že do školy půjdu až opravdu až v září, což mi samozřejmě

nevadilo. Ani ne z důvodu toho, že se nemusím učit. Ale hlavně z toho důvodu, že nemusím využívat hromadnou dopravu, kde bylo riziko nákazy vcelku vysoké.

Dnes, 10. 9. 2020, se počty nakažených opět zvyšují. Velký podíl na tom má určitě znovuotevření škol. Pravidla o nošení roušek se opět mění a zavádějí se nová. Tato doba je pro naši zemi složitá, ale ne nezvladatelná. Jsem velmi rád, že se zatím koronavirové nákaze úspěšně vyhýbám. Uvidíme, co se bude dít dál.

David Janeček, MM2

ČESKÝ DEN PROTI RAKOVINĚ

Poslední zářijový den se konala sbírka věnovaná boji s rakovinou. Ve škole jsme se rozdělili do skupinek po dvou. Každý tým dostal své stanoviště, kasičku, tričko, kytičky a pověřovací cedulku. Byly nám sděleny instrukce, jak budeme prodávat, a vyrazili jsme do šatny, kde jsme si oblékli trička. Museli jsme si je nasadit na bundy, protože venku byla pořádná zima. Moje spolužačka mezitím stihla pobavit celou třídu – v bundě a tričku totiž vypadala jako naducaný medvěd.

Já a moje spolužačka jsme měly stanoviště mezi Billou a Penny. Řekly jsme si, že začneme u Billy. Stouply jsme si přímo před obchod a oslovovaly kolemjdoucí, jestli by nechtěli přispět na nemocné s rakovinou. Docela jsme byly v šoku, když jsme se zeptaly prvních 20 lidí a z toho nám 8 řeklo, že sami rakovinu mají. Bylo nám z toho dost smutno.

Po asi dvou hodinách nás vedoucí prodejny vyhodil s tím, že Billa tyhle věci vůbec nepodporuje a že si laskavě máme stoupnout někam jinam. Také se nám stalo, že si lidé mysleli, že jsme podvodníci a peníze nám jdou jen tak do kapsy. Tak jsme se rozhodly stoupnout si před Penny. Někteří lidé byli hrozní, nepříjemní a zlí, ale našli se i takoví, kteří sami od sebe dávali peníze do kasičky. Kytička stála dvacetikorunu, ale i přesto někteří házeli 100 Kč. S několika z nich jsme si i hezky popovídaly.

Vyprodaly jsme skoro všechny kytičky a v pokladniče jsme měly určitě víc jak tisíc korun. Trošku mě z té kasičky bolel krk, protože jsem ji měla celou dobu na něm pověšenou a kovové peníze jsou dost těžké. Ke konci začalo ještě pršet, ale to už jsme vyrážely zpátky ke škole. Z celého dnu jsem měla skvělý pocit, protože jsme udělaly užitečnou věc.

Michaela Otoupalíková, MM2

OTÁZKY PRO MARTINU GALBUROVOU

Málokterá škola se může pochlubit žákyní, která získala titul Sportovec roku 2019. U nás je to právě Martina Galburová ze třídy PS2, jež vyhrála anketu Sportovec roku města Hustopeče a rovněž „bodovala“ v kategorii Talent do 20 let v břeclavském okrese. V žebříčku Jihomoravského kraje drží třetí místo v trojskoku a je dvojnásobnou přebornicí kraje v běhu na 100 metrů překážek a trojskoku.

1. Kdo Vás přivedl k lehké atletice a v kolika letech?

U nás se každoročně na základní škole pořádaly běžecké závody. Když mi bylo 11 let, tak jsem ten závod vyhrála. A tehdy si mne můj současný trenér všiml a ptal se mě na různé otázky, co dělám za sport apod. A pak se mě zeptal, jestli bych nechtěla zkusit atletiku. Já jsem v té době neměla vůbec tušení, co je to za sport, a tak jsem řekla, že to proberu s rodiči. O týden později za mnou přišla do třídy naše bývalá zástupkyně ředitelky základní školy a zeptala se mě, jak jsem se rozhodla, že by mě fakt ten trenér chtěl. Tak jsem na to kývla. A od té doby dělám atletiku.

2. Za jaký klub v současné době startujete?

Závodím za TJ Lokomotivu Břeclav.

3. Kdo Vás připravuje na závody a jak si s tímto člověkem rozumíte?

Připravují mě dva trenéři, jedním z nich je Zbyněk Háder a druhá je Michaela Houdková. S oběma si moc rozumím a máme dobré vztahy mezi sebou.

4. Jak Vám pomáhá rodina a kamarádi při Vašich sportovních aktivitách?

Hodně mě podporují jak kamarádi, tak rodiče a za to jsem jim moc vděčná. Rodiče mě podporují i finančně a za to jim moc děkuju, protože bez nich bych nebyla tam, kde teď jsem.

5. Která z atletických disciplín je Vaší nejoblíbenější?

Ráda běhám krátké tratě s překážkami a dělám trojskok, tyto disciplíny mě baví ze všech atletických disciplín nejvíc.

6. Kdo je momentálně Vaším největším vzorem a proč?

Nemám sportovního vzora.

7. Jak jdou skloubit Vaše tréninky s přípravou do školy?

Někdy je to náročné, ale zvládám to. Trénuju v Hustopečích, měla jsem možnost trénovat i v Břeclavi, ale nechtěla jsem opouštět ten náš skvělý kolektiv. Na tréninky jezdívám rovnou ze školy, takže to stíhám.

8. Jak zasáhla koronavirová pandemie do Vašeho sportovního života?

Když se nám zrušily tréninky, přinutilo mě to cvičit doma. Dostávali jsme i od trenérů pokyny, co

máme dělat, třeba uběhnout 3 kilometry v nějakém rychlém tempu nebo dělat různé posilovací cviky atd.

9. Co považujete za největší dosavadní sportovní úspěch Vaší kariéry?

Když jsem v červnu v roce 2020 umístila na 14. místě na Mistrovství České republiky v trojskoku.

10. Účastníte se jen domácích atletických mítinků, nebo jste se podívala i do zahraničí?

Jen domácích atletických mítinků, ale bylo by super, kdybych někdy mohla reprezentovat Českou republiku a podívat se do zahraničí. Snad to někdy vyjde.

11. Jaké máte sportovní plány na příští rok?

Pro mě je důležité se nezranit. A chtěla bych se znova podívat na mistrovství České republiky, ale budu už závodit za juniorky, takže bude dost náročné se tam dostat.

12. Co byste vzkázala našim čtenářům?

Že když vás něco baví, tak si jít za tím a udělat pro to vše. Dosáhnete skvělých výsledků a pak z toho budete mít nepopsatelný pocit, mluvím z vlastní zkušenosti. Je dobré pro své tělo něco dělat a cítit se zdravě.

Za rozhovor děkuje: M. Zachodil

Soukromá SOŠ
manažerská a zdravotnická s. r. o., Břeclav

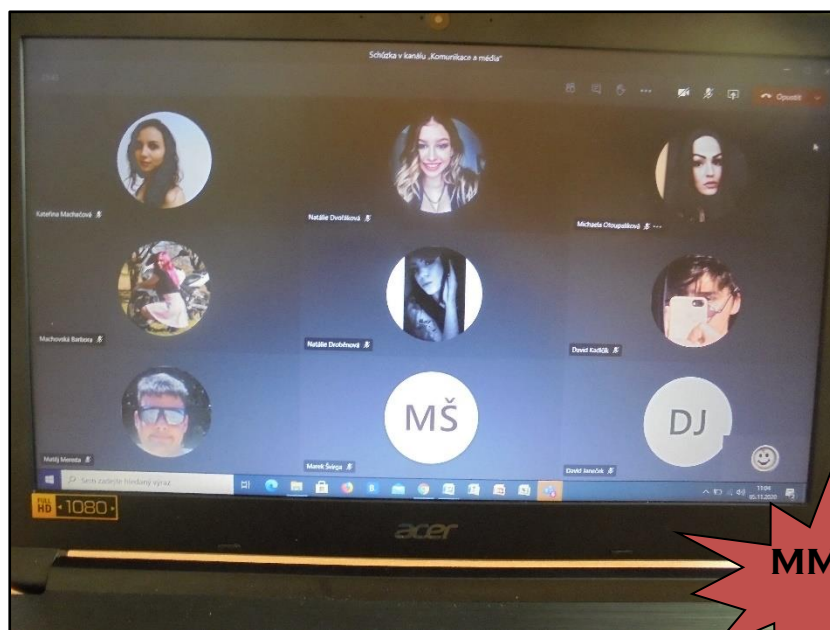
MAZEC
Školní časopis

Soukromé SOŠ manažerské a zdravotnické s. r. o., Slovácká 1a, Břeclav

ŠÉFREDAKTOR:
REDAKČNÍ TÝM:

Mgr. Milan Zachodil
MM2 (pro školní rok 2020/2021)

Natálie Droběnová
Natálie Dvořáková
David Janeček
David Kadlčík
Kateřina Macháčová
Barbora Machovská
Matěj Mereda
Michaela Otoupalíková
Marek Švirga

Slovácká 1a, 690 02 Břeclav

www.mzbv.cz

ssoss.breclav@post.cz